

“No es diuen sempre el mateix els que s’estimen?”

El Sant Rosari és una arma poderosa. Fes-la servir amb confiança i et meravellaràs del resultat. (Camí, 558)

7 d'octubre

El principi del camí, que té com a final la completa follia per Jesús, és un confiat amor envers Maria Santíssima.

—¿Vols estimar la Mare de Déu?

—Doncs, tracta-la! Com? —Dient bé *el*

Rosari de nostra Senyora. Però, en el Rosari... diem sempre el mateix! —¿Sempre el mateix? I no es diuen sempre el mateix, els qui s'estimen?... Per ventura no hi ha monotonia en el teu Rosari, perquè en comptes de pronunciar paraules com un home, profereixes sons com un animal, mentre el teu pensament es troba molt lluny de Déu? —A més, mira: abans de cada dena, s'indica el misteri que contemplarem. —Tu... ¿Has contemplat alguna vegada aquests misteris?

Fes-te petit. Vine amb mi i —aquest és el nervi de la meva confiança— viurem la vida de Jesús, Maria i Josep. Cada dia els prestarem un nou servei. Escoltarem les seves converses de família. Veurem créixer el Messies. Admirarem els seus trenta anys d'obscuritat... Assistirem a la seva Passió i Mort... Restarem bocabadats davant la glòria de la seva Resurrecció... En un mot:

contemplarem, bojos d'Amor (no hi ha més amor que l'Amor), tots i cada un dels moments de l'existència de Crist Jesús. (Sant Rosari, Introducció).

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-ad/dailytext/no-es-
diuen-sempre-el-mateix-els-que-
sestimen/](https://dev.opusdei.org/ca-ad/dailytext/no-es-diuen-sempre-el-mateix-els-que-sestimen/) (09/08/2025)